

Secretariaat: S. v/d Meulen, Parklaan 28, 1777 BB Hippolytushoef, tel. 0227-595469

jaar '09/	33650
ingestroomd:	- 9 JUNI 2009
afdeling:	Bel
onderwerp:	RT
status:	

Aan het College van Gedeputeerde Staten
Provincie Noord Holland,
t.a.v. mevrouw J.O. Verhaar
Postbus 3007,
2001 DA Haarlem

Westerland; 07-06-2009

Betreft: Voorontwerp inpassingsplan "Wieringerrandmeer".

Geacht College,

Hierbij brengt de Stichting Landschapszorg Wieringen haar zienswijze in op het voorontwerp inpassingsplan "Wieringerrandmeer", zoals ter inzage is gelegd door het College van Gedeputeerde Staten met ingang van 29 april 2009.

Gezien de veelheid aan onderwerpen waarop naar het oordeel van S.L.W. moet worden teruggekomen is er voor gekozen deze in willekeurige volgorde op te nemen.

1. De nut en noodzaak discussie van het Wieringerrandmeer zou opnieuw gevoerd moeten worden. De oorspronkelijke doelstellingen zijn niet congruent met de huidige plannen, zij berusten op deels sterk verouderde uitgangspunten en rapporten. Juist op dit belangrijke moment van het project is het van belang om een balans op te maken, op grond van de verkregen inzichten en in het licht van de huidige economische ontwikkelingen.
2. Er wordt op dit moment een inpassingsplan ter inzage gelegd, waarbij een groot aantal projectbepalende elementen in het geheel niet zijn ingevuld. Als voorbeelden te noemen: infrastructuur, Wierdijk oplossing, waterkwaliteit beheersing en uitvoering, samenhang met Afsluitdijkvernieuwing ten aanzien van kustwerken ter hoogte van Den Oever e.d. Kortom: in feite valt er geen beslissing te nemen over een niet volledig beschreven plan.
3. Op essentiële beslissingsmomenten is er bij de besluitvorming door de Provincie onvoldoende ruggespraak gehouden met de Statenleden, waardoor het democratische gehalte van de besluitvorming geweld is aangedaan. De conclusies van het onderzoek van de Algemene Rekenkamer op het verloop van de procesgang zijn en worden nog steeds genegeerd.
4. Financiële onderbouwing is mede gebaseerd op een geheime 'Business-case' waardoor de transparantie van de besluitvorming ernstig getroubleerd is. Hierdoor is geen onafhankelijke doorrekening van de gehanteerde bedragen en uitgangspunten mogelijk geweest. Ook aan de besluitnemende instanties (bijvoorbeeld Gemeenteraad Wieringen) is de informatieverstrekking hierover zeer beperkt geweest.
5. De noodzaak om 2.100 woningen in het randmeer te bouwen vloeit voort uit

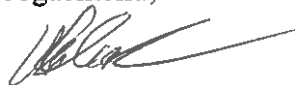
economische motieven, niet vanuit de vraag en draagkracht van de woningmarkt. De huidige crisis op de woningmarkt zal een succesvolle start van dit project ernstig verstoren. Als gevolg hiervan zal de looptijd van het project veel langer zijn dan de gestelde 30 jaar. De daaruit voortvloeiende financiële consequenties kan het project niet dragen, nu al is de financiële draagkracht tot het maximum opgerekt. Er is geen ruimte voor tegenslagen in welke vorm dan ook.

6. De aanleg van het gronddepot in de zuidelijke dijk heeft geen enkel raakvlak met enig uitgangspunt van het Wieringerrandmeer. Echter de effecten op de omgeving zijn gedurende de langjarige aanleg van het randmeer enorm. De kwaliteit van de grondspecie is door de zeer vervagende normhantering in dat grondkwaliteitsbereik geen garantie voor vrijwaring van belastende stoffen in het milieu.
7. Daarnaast is het effect van een dusdanig groot dijklichaam op de waterhuishouding tot ver buiten het zoekgebied merkbaar. Gevreesd mag dan ook worden dat de kwaliteit van de zoetwaterhuishouding danig wordt verslechterd. In het bijzonder door de de geschetste toename van de zoute kwel en verzilting zal er op grote schaal schade aan flora en fauna te verwachten zijn. De opbrengsten in de landbouwsector tot ver buiten het plangebied zullen daardoor eveneens onder druk komen te staan.
8. Aan de noordzijde grenst het plangebied aan de Wierdijk, een monument van internationale allure. In de huidige plannen ligt opgesloten dat de Wierdijk opgehoogd of ingepakt moet gaan worden. Deze aantasting van dit rijksmonument is verwijtbaar. Het “inpakken” van de Wierdijk zal bovendien resulteren in een dijk met een instabiele kern. De oplossing zou gezocht moeten worden in de aanleg van robuuste vooroevers.
9. Er zullen naar verwachting een aantal van 200.000 bomen in het Robbenoordbos gekapt moeten worden, om zowel het randmeer als de daarmee vanuit economisch perspectief samenhangende bouw van de ‘boswoningen’ mogelijk te maken. Als gevolg hiervan zal de natuurkwaliteit dusdanig achteruit gaan, dat dit totale Robbenoordbos als zodanig volledig afgeschreven kan worden. De veronderstelling dat deze natuurschade gecompenseerd kan worden door de aanleg van hectaren nieuw bos is irreëel. De hoge natuurwaarde van dit 75-jarig oud bos zal nooit benaderd kunnen worden door de vergroening in de vorm van voorgestelde vele hectaren boswoningen. Het zijn niet de hectaren die er toe doen, maar juist de kwaliteit ervan.
10. Een van de uitgangspunten van het Wieringerrandmeer hoort een verbeterde ontsluiting van het gebied te zijn. In het voorliggende plan vormt de ontsluiting van het gebied juist de sluitpost. Eerst worden bestaande Noord-Zuid verbindingen opgeheven en worden er 2.100 woningen gebouwd. Pas achteraf wordt er gezocht naar oplossingen om de verkeersafwikkeling van het gebied weer op orde te brengen. Deze kosten zijn waarschijnlijk niet begroot. Althans in geen van de plannen is dit uitgewerkt en wordt in discussies ook alleen verwezen naar “dat zoeken we nog uit”.
11. Bij de situering van een bedrijventerrein onder ‘de Haukes’ wordt voorbij gegaan aan de – reeds in een rapport vastgelegde - huidige verkeersoverlast van de Poelweg. Een verdere toename van de verkeersintensiteit is hier zeer onwenselijk, temeer daar er geen werkelijke alternatieven voorhanden zijn om het verkeer in andere banen te leiden. Een van de uitgangspunten van het Wieringerrandmeer was ooit om het huidige sluipverkeer van en naar Den Helder een halt toe te roepen. Daartoe zou in het nieuw aan te leggen sluizencomplex onder ‘de Haukes’ maatregelen getroffen worden om de doorstroming van en naar de Poelweg te bemoeilijken.
12. Door in te blijven zetten op een staande mast route moeten een aantal dure ingrepen gerealiseerd worden. De grootste en duurste ingreep vormt hierbij de realisatie van een kruising van de A7. Door dit project helemaal achteraan in de plan-periode te zetten zal dus van de staande mast route de eerste dertig jaar geen sprake kunnen zijn. Juist deze staande mast route zou toch de aanjager van de economie en hét parade paardje

- zijn voor het wonen aan het randmeer? Ook zal tot dan toe grote onzekerheid heersen over de financiële haalbaarheid van het totale plan.
13. Doordat de aanleg van het plan in 4 fasen is opgedeeld, zal pas bij het einde van fase 2 de kwaliteit van het water van betekenis in het plangebied zijn. Tot dan toe is het onmogelijk om het plangebied met voldoende water door te spoelen. Dit doorspoelen is noodzakelijk om de nageleverde nutriënten vanuit de bodem af te voeren en om de waterkwaliteit te waarborgen. De verwachting is dan ook dat er vele jaren van algenbloei ons in het verschiet liggen. Over een paar jaar wordt de Europese richtlijn water van kracht. Die beschouwt de Waddenzee als natuurlijk water. Wellicht moet het water dan eerst een grondige zuivering ondergaan, voor het in de Waddenzee geloosd mag worden. In de huidige planopzet wordt geen rekening gehouden met de daaruit voortvloeiende extra investeringen.
 14. De effecten van de verwachte toename van de zoute kwel in de Wieringermeer zijn onvoldoende in kaart gebracht. De benodigde nulmetingen om de uitgangssituatie te bepalen hebben in onvoldoende mate plaatsgevonden. Dat dit toe te schrijven is aan de weigering van de agrariërs in het betroffen gebied kan niet gelden als excuus. Sterker nog, dit geeft juist aan in hoeverre de samenwerking met de lokale, getroffen partijen is gefrustreerd. De garantie van het projectbureau, dat er geen meer komt als de waterkwaliteit achteruit zal gaan, is dus één van de vele loze beloften.
 15. Bij voortdoring zijn aangedragen alternatieven (plan Wieroever, Het Andere W'randmeer) of verbetervoorstellen stelselmatig genegeerd. Dit heeft tot een ernstige tunnelvisie geleid bij het projectbureau.
 16. Tijdens de aanloopfase en ontwikkeling van het project is onvoldoende gebruik gemaakt van de expertise van de lokale belangenverenigingen, daarin ligt de verklaring dat de draagkracht van het plan ernstig is uitgehold. Pas op het laatste moment wordt er getracht door middel van klankbord-sessies een inhaalslag te maken. Het uitgangspunt van de praat-sessies is echter dat uitsluitend opbouwende kritiek geleverd mag worden. In dit wanhoopsoffensief en 'doekje voor het bloeden' is geen ruimte voor de werkelijke problemen die het Wieringerrandmeer veroorzaakt. Ook hier wordt een open dialoog danig gefrustreerd.
 17. Wil het draagvlak voor het randmeer ook maar enigszins hersteld worden dan zou op zijn minst een echt alternatief als Het Andere Randmeer een volwaardige kans moeten krijgen. Hierbij vragen we dan ook om Het Andere Randmeer mee te nemen in de M.E.R.
 18. Tijdens de aanleg van het Wieringerrandmeer over de diverse fasen worden een aantal kenmerkende en unieke habitats dusdanig op de schop genomen dat ze als verloren beschouwd moeten worden. De specifieke natuurwaarden van o.a. rietvelden, moerasgebieden en bos zijn van een dusdanige hoge kwaliteit, dat tijdens de aanlegfase speciale maatregelen getroffen moeten worden om overgangsgebieden te realiseren. Alles zou uit de kast moeten worden gehaald om bijvoorbeeld de aanwezige rode lijstsoorten de maximale bescherming te kunnen blijven garanderen.

Uiteraard zijn wij gaarne bereid onze zienswijze nader toe te lichten.

Hoogachtend,

Barend Schouten
(namens Landschapszorg Wieringen)